

" ...

I- İPTAL İSTEMİNİN GEREKÇESİ :

Dava dilekçesinde "Konunun Analizi ve İptal Gerekçeleri" başlığı altında, önce iptali istenilen Yasa'nın getirdiklerini tüm kapsamıyla daha aydınlık biçimde değerlendirmek için hukukun ve Anayasa'nın konuya ilişkin ilke ve hükümlerini belirleyerek incelemenin öncelik taşıdığına değinilip radyo ve televizyonun yönlendirici, etkileyici, düşünce ve kanı oluşumunu sağlayan kitle iletişim aracı oldukları, bu önemli nitelik ve işlevleri ve özgürlükçü demokratik düzende bir temel hak ve özgürlük olarak diğer hak ve özgürlüklerin kaynağını oluşturan düşünce ve kanaat özgürlüğünü akından ilgilendirdiği görüşü belirtildikten ve düşünce özgürlüğünün yok dilmesiyle Anayasa'da yer alan öbür hak ve özgürlüklerin dayanaksız alacağına, işlemez ve kullanılmaz duruma düşeceğine ilişkin yazılardan alıntılar verildikten sonra Anayasa'nın "Temel Haklar ve Ödevler"i kapsayan "İkinci Kısım"ının ve 31. maddesinin gerekçeleri üzerinde durulmuş, düşünce ve kanaat özgürlüğünün, düşüncenin, kanaatin ve kamuoyunun serbestçe oluşumunu ancak yansızlıkla sağlayabileceği batıdan örnekler, ilgili kimi yayınlardan aktarmalarla ve Anayasa'nın 133. maddesinin radyo ve televizyon istasyonunun özel sektör eliyle kurulamayacağını, konuyu yansız bir kamu tüzel kişiliği yapısıyla devlet tekeline verdiği öngörüldüğü ileri sürülerek anlatılmış, ilgili sözcüklerin kavram ve anlamları açıklanarak, yabancı hukukçuların "bağımsızlık" ve "radyo özgürlüğü" tanımları yineledikten sonra savlar özetle şöyle sıralanmıştır :

Bir radyo ve televizyon kurumu, yalnızca yapımla ilgili stüdyolardan ibaret değildir. Anayasa, programların her türlü müdahaleden uzak ortamda yayınına esas almaktadır. Yayın, stüdyo çıkışını, radyo televizyon alıcılarına ulaştıracak biçimde getiren verici ve antenlerden oluşan teknik tesisler aracılığıyla gerçekleştirilir. Zoraki ve siyasal çabalarla, Anayasa'nın 133. maddesindeki "radyo ve televizyon istasyonları" terimini "stüdyo" ve "verici" gibi ögelere ayırıp yalnızca stüdyoları tarafsız bir kamu tüzel kişiliği olarak düzenlemeyi benimsemek fakat stüdyoları işlevsel kılan vericileri PTT gibi merkezî yönetimin hiyerarşik düzeni içindeki bir kuruma bağlamaya çalışarak Anayasa'nın amacına ters biçimde uygulamalara girmek, teknik olguları gözardı etmektir. Anayasa hükümlerini ekonomik tasarruf gerekçesiyle hafife almak hukuk devleti anlayışıyla bağdaşmaz.

Vericileri yöneten ekip ile stüdyo çıkışını sağlayan ana kumanda ekibi, yayının teknik ve estetiği için sürekli işbirliği yapmak zorundadırlar. Bu kadar içice kurulan hizmeti ikiye ayırarak iki ayrı otoriteye bağlamak hizmeti ağır biçimde aksatacağı gibi basit arızaların kamuoyunda kuşku yaratmasına neden olabilecektir. Kaldıkı, arıza durumlarında, spiker gelinceye kadar vericilerden yapılan yayının malzemelerini kapsayan "yedek stüdyo" vericilerde bulunur.

Geçmiş deneyimler göstermiştir ki, radyo ve televizyonun yansız kullanılmaması ya da kamuoyunda bu konuda güven yaratılmaması, demokrasinin sağlıklı gelişmesini engellemekte, bunalımlara yol açmaktadır.

Anayasa'nın 133. maddesinin birinci fıkrasında öngörülen "radyo ve televizyon istasyonlarının idaresinden söz edebilmek için bu idarenin istasyonlara sahip olması gerekir ki istasyonların yönetimi, denetimi, geliştirilmesi ve yeni tekniklerle donatılması olanağı bulunabilsin. İşleyişine kumanda edilmeyen istasyonların yönetimi söz konusu olamaz. İstasyonlardaki belli kanalın tahsisine sahip olmak istasyonların yönetimi sayılamaz. Yönetim, tümü üzerinde yetkili olmakla sağlanır. 133. maddenin ikinci fıkrasında öngörülen "yayın" da,

Esas Sayısı: 1989/9
Karar Sayısı: 1990/8

idarenin yalnızca stüdyo görevi yapmayacağını açıklar. Yayın yapmak görevi bir zorunluluk olduğundan idarelerin işlevleri stüdyo görevi olarak sınırlandırılmaz.

Anayasa'nın 133. maddesinin ikinci fıkrasında, birinci fıkrasında radyo e televizyon istasyonlarının tarafsız bir kamu tüzelkişiliği olarak tanımla-an idarelerinin, kısaca "Kurum" olarak adlandırılması, kamu kurumlarının tüzelkişiliğe sahip bulunma ve kamu hizmeti görme özellikleriyle kamu idareleri ile kamu kurumları arasındaki farkı, bu da kamu kurumunun elli bir hizmeti görmek üzere tüzelkişilik kazandırılarak amacına ulaşması in emrine belli bir mamelek verilen bir kamu idaresi olduğunu ortaya koy-laktadır. Böylece, "Kurum" sözcüğü, yönetim kadroları, istasyonları ve im teknik dayanaklarıyla, kendi kendine ve yansız işleyen bir örgütü anlata-ağından TRT Kurumu yalnızca stüdyo görevi yapan bir idare niteliğinde örülemez. Kaldiki, yukarda değinildiği gibi, TRT verici istasyonlarının gerektiğinde ve zorunlu durumlarda stüdyo görevi yaptığı gerçeği TRT Kurumu'nun iç işleyişi incelenince saptanacaktır. Anayasa'nın 133. maddesinin amaçladığı radyo televizyon istasyonlarının idaresi, salt stüdyo iaresi değil, programı, stüdyoları, yayımları, teknik aygıtları, ses ve görüntüyü alıcıya ulaştıracak organizasyon, yani Kurum'dur. Anayasakoyucu yalnızca stüdyo görevini arasa idi, böyle bir görevi zaten öngören Anayasa'nın 25., 26. ve 27. maddelerine gerek duymazdı. 133. madde tüm TRT hizmetlerini bir bütün olarak düşünmüş ve kurumlaştırılmasını öngörmüştür ki bu da 2954 sayılı Yasa ile kurulan Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT)'dur. Kurumun özel yasasındaki yapısı, organları ve işlevleri özetilirse stüdyosu ile istasyonunu birbirinden ayrı düşünmek Anayasa'nın 133. maddesi karşısında olanaksızdır.

Anayasa'nın 114. maddesinin genel seçimlerden önce atanmasını istediği üç bağımsız Bakandan biri Ulaştırma Bakanı'dır. Bakanların bir si-asal parti üyesi ve elemanların yanı olmasının demokratik rejimin işleyişinde ortaya çıkaracağı sonuçlar yönünden öngörülen bu durum karşısında, vericilerin Ulaştırma Bakanlığı'na bağlı bir kuruluş olan PTT'ye evri Anayasa'nın 133. maddesindeki tarafsızlık ilkesine aykırıdır.

3517 sayılı Yasa, radyo ve televizyon verici istasyonlarının program linklerinin planlanması, projelendirilmesi, kurulması, yenilenmesi, işletilmesi görev ve yetkilerini PTT'ye devretmekle radyo ve televizyon istasyonlarının yönetimi bundan böyle PTT'ye geçmiş olacağı gibi, PTT, ihtiyacı olan yayın şebekelerini TRT ye tahsis ettikten sonra, arta kalan ya da yeni-en oluşturacağı yayın şebekelerini yayın amacıyla kendisi kullanabileceğinden, gerçek ve tüzelkişilerle kamu kurum ve kuruluşlarına kiralayabilecek, kullandırabilecek ve bunların radyo ve televizyon programları ile yayın saatleri üzerinde dilediğince tasarrufta bulunabilecek, böylece radyo ve televizyon hizmetleri, yansız olmayan, doğrudan doğruya siyasal iktidarın buyruğundaki kuruluş eliyle yürütülecek, ayrıca TRT Kurumu dışında özel kesim de bu istasyonları kullanarak yayın yapabileceğinden radyo ve televizyon hizmetleri de özelleşmiş olacaktır.

İptali istenilen Yasa'nın asıl ve saklı tutulmaya çalışılan amacı, özelleştirme ve siyasal iktidarın dilediğince tasarruf etmesini sağlamaktır. Yasa'nın gerekçesi olarak gösterilenler, tümüyle yüzeysel ve gerçekleri yansıtmayan hususlardır. Genel Gerekçede her iki kuruluşun ayrı ayrı yapıp harcamalarda bulunduğu söylenen çalışmalar, görev ve hizmet ayrılığının sonucu olarak doğan işlerdir. Günümüzde PTT mektup haberleşmesi, TRT ise bir noktaya kurduğu televizyon istasyonu ile olabildiğince geniş bir alana yayın yapmaktadır. Sistemler için PTT ve TRT binalarının yanyana olması nedeniyle alt yapıda ikileme savı, TRT'nin çok hatlı ve geniş alanlara sahip olması zorunluluğuyla yol, su, elektriğin ortak kullanılması ve TRT'nin 21 anaverici istasyonuna PTT'nin radyolinklerinin konularak azami tasarruf sağlaması karşısında gerçeği yansıtmaktadır.

Esas Sayısı: 1989/9
Karar Sayısı: 1990/8

Batı Almanya ve birçok Avrupa ülkelerinde radyo ve televizyon istasyonlarının PTT tarafından işletilmesi savı da, Avrupa Yayın Birliği'nden alınan ve 32 ülkeden ancak 6 sırada durumun böyle olduğunu gösteren bilgi karşısında geçersiz kalmaktadır. Bunlar da, işi başından beri PTT'ye vermiş ve PTT'nin posta-telgraf yükünü alarak Telekomünikasyon Genel Müdürlüğü oluşturulmuş ülkelerdir. Bu durumyla TRT ve vericilerinin PTT'ye bağlanması tam anlamıyla geriye gidiştir.

1- Yasa'nın 1. Maddesinin Anayasa'ya Aykırılığı:

Yasa'nın bu maddesi, radyo ve televizyon istasyonlarının PTT'ye devrini öngörmektedir.

a) Anayasa'nın 25. Maddesine Aykırılık:

Toplumun düşünce ve kanaatlerini doğrudan yönlendiren büyük kitle iletişim aracının siyasal iktidarın buyruğunda, yansız olmadığı açıkça bilinen bir kuruluşun emrine verilmesi, düşünce ve kanaat özgürlüğünü yok edecek ve tehlikeye sokacak boyutta bir düzenlemedir. Bu nedenle ve daha önce belirtilen durumlar karşısında Yasa'nın 1. maddesi, Anayasa'nın 25. maddesine aykırıdır.

b) Anayasa'nın 26. Maddesine Aykırılık:

Radyo ve televizyon istasyonlarıyla bunların yönetimini yansız olmayan, siyasal iktidarın müdahalelerine açık bir kuruluşa bırakmak, hizmetlerin gereğiyle yerine getirilmesini engelleyip tehlikeye sokan bir husustur.

Önceki nedenlerle birlikte bu nedenle Yasa'nın 1. maddesi, düşünce ve kanaat özgürlüğü kapsamındaki haber ya da fikir alıp vermede resmî makamların müdahalesini yasaklayan Anayasa'nın 26. maddesine aykırıdır.

c) Anayasa'nın 31. Maddesine Aykırılık:

Hukukta "anten hakkı" olarak adlandırılan basın dışı kitle haberleşme araçlarından yararlanma hakkı; farklı fikir ve kanaatlerin tarafsız bir organın yönetimindeki araçlarla açıklanmasına olanak tanıırken, radyo ve televizyon istasyonlarının yönetimini yansız olmayan, siyasal iktidarın doğrudan buyruğu altındaki bir kuruluşa vererek objektif haber alma ve kamuoyunun serbestçe oluşumunu engellemek, Anayasa'nın 21. maddesinin yukarıda tanıdığı olanağa uymayan bir düzenlemedir.

d) Anayasa'nın 133. Maddesine Aykırılık :

aa) 133. Maddenin Birinci Fıkrasına Aykırılık:

Tarafsız yönetimi radyo ve televizyon istasyonlarından ayrı ve bağımsız olarak düşünmek olanaksızken önceki bölümlerde anlatılan biçimde bağımlı bir kuruluşun yönetimine bırakmak Anayasa'nın 133. maddesinin birinci fıkrasına aykırıdır.

bb) Anayasa'nın 133. Maddesinin İkinci Fıkrasına Aykırılık:

Esas Sayısı: 1989/9
Karar Sayısı: 1990/8

Ses ve görüntü olarak yapılan radyo ve televizyon mesajlarının verildiği yerden alıcıya ulaşmasına kadar tüm aşamaları kapsayan yayını gerçekleştirmekle görevli, yansız kamu kurumunun yalnız stüdyo ile görevli duruma getiren, Anayasa'nın 133. maddesinde öngörülen nitelikleri taşımayan, yansız olmayan PTT'ye yetki veren düzenleme Anayasa'nın 133. maddesinin ikinci fıkrasına aykırıdır.

e) Anayasa'nın 10. Maddesine Aykırılık:

Herkese düşünce ve kanaat özgürlüğünü sağlamayı amaçlamış özgürlükçü demokratik sistemde düşünceler, görüşler, politikalar arasında ayırım yapmak ve bunlar karşısında tarafsız kalmayarak ayrıcalık yaratmak, eşitlik ilkesine aykırı olduğundan radyo ve televizyon istasyonlarıyla bunların yönetiminin yansız olmayan bir kuruluşa terk edilmesi, değişik düşüncelerle sahiplerine farklı davranma tehlikesini getireceğinden, iptali istenen madde, Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" başlıklı 10. maddesine aykırıdır.

f) Anayasa'nın 13. Maddesine Aykırılık :

Anayasa'nın 13. maddesindeki temel hak ve özgürlüklerin sınırlanması koşullarının, 25. maddesinde düşünce ve kanaat özgürlüğünü, 31. maddesinde de kamu tüzelkişilerinin elindeki basın dışı kitle haberleşme araçlarından yararlanma hakkı düzenlenirken uyulması gerekli ilkeler açıklıkla belirtilmiştir. Oysa, iptali istenilen 1. madde, hakları ve özgürlükleri, demokratik toplum düzeni ile bağdaşmayacak biçimde kısıtlama getirerek Anayasa'nın 13. maddesine aykırılık oluşturmuştur.

g) Anayasa'nın 5. Maddesine Aykırılık:

Dava konusu Yasa'nın 1. maddesi, Anayasa'nın öngördüğü çok önemli temel hak ve özgürlükleri kısıtlayabilecek ve yok edilmesine neden olabilecek niteliğiyle devletin amaç ve görevlerine ters düşen bir düzenlemedir.

h) Anayasa'nın 2. Maddesine Aykırılık:

Yasa'nın 1. maddesinin yukarıda açıklanan niteliği, kamuoyunun serbestçe oluşumunu engelleyebilecek, toplumun huzurunu bozabilecek, böylece Anayasa'nın 2. maddesinin öngördüğü millî dayanışma, adalet anlayışı ve insan haklarına saygıdan uzak durumunu göstermektedir.

j) Anayasa'nın Başlangıç Bölümüne Aykırılık:

Yasa'nın 1. maddesi, Anayasa'nın 25., 26. ve 31. maddelerinde belirtilen temel hak ve özgürlükler ile bu özgürlüklerin gerçekleşmesini sağlayacak bir kurumun oluşturulması konusundaki gerekli düzenlemeyi öngören Anayasa'nın 133. maddesindeki niteliklere uygun bir yapı getirmediğinden Başlangıç kısmının sekizinci paragrafına aykırıdır.

2- Yasa'nın İkinci Maddesinin Anayasa'ya Aykırılığı:

Yasa'nın bu maddesinin birinci fıkrasında, PTT'nin, programlarının adedi kadar TRT'ye radyo ve televizyon şebekesi ayıracağı; ikinci fıkrasında da PTT'nin bu şebekeler üzerinde tasarrufta bulunamayacağı öngörülmüştür.

"Tahsis" sözcüğünden, TRT programlarının PTT tarafından yayınlanması zorunluluğu ile TRT'nin yayın şebekeleri üzerinde bir yetkisi bulunmadığı, yalnızca stüdyo göreviyle yükümlü olduğu anlaşılmaktadır. TRT'ye ayrılanlarla yeniden oluşturacağı yayın şebekelerini de PTT yönetecektir. İkinci fıkrayla PTT'nin yetkileri sınırlanarak belirlenirken Anayasa'ya aykırılık oluşmaması düşüncesini ve gereğini kamuoyundan saklamak için "hile-i şer'iyeye" yapılarak PTT dolaylı ve örtülü biçimde yetkilendirilmiştir. Fıkranın karşıt anlamlarla getirdiği sonuç; tahsis dışı şebekeleri PTT'nin kendisinin kullanabilmesi, gerçek ve tüzelkişilerle kamu kurum ve kuruluşlarına kiralayabilmesi, bu şebekelerdeki program ve yayın saatleri üzerinde dilediği tasarrufta bulunabilmesi, bu yolla radyo ve televizyon istasyonlarıyla hizmetlerinin eline bırakıldığı PTT'nin, stüdyo göreviyle birlikte konuya ilişkin her türlü hizmeti yürütebilmesidir. Böylece, TRT hizmetleri, çok geniş bir alanda, yansız olmayan bir kuruluş durumunda bulunan PTT'ye devredilmekle doğrudan doğruya siyasal iktidarın eline geçmekte, onun buyruğuna girmektedir. Bu durumda yalnız PTT değil kiralama yoluyla yerli-yabancı özel sektör de radyo televizyon yayını yapabileceğinden yayınlar özelleştirilmiş ya da yabancılaştırılmış olacak, PTT'nin gündemde bulunan özelleştirilmesi gerçekleşirse radyo-televizyon istasyonlarıyla yayınlarının tümünün özel sektöre terk edilmesine bir engel kalmayacaktır.

Yinelemekten kaçınılarak Yasa'nın 1. maddesi için belirtilen aykırılık nedenleri üzerinde aynen durulmamıştır. Ancak düzenlemeye egemen olup, Yasa'nın 1. maddesi için öne sürülen hukuksal sakıncalar, 2. maddesiyle daha geniş biçimde yinelenmekte ve somutlaşmaktadır. Ayrıca, hizmetlerin özelleştirilmesi esasını da getiren bu madde TRT hizmetlerinin objektif ölçülere uygunluğu olanağını da kaldırmaktadır. Şimdi ve 1. madde için açıklanan nedenlerle birlikte Yasa'nın 2. maddesi Anayasa'nın Başlangıç Bölümüyle 2., 5., 10., 13., 25., 26. ve 31. maddelerine aykırıdır.

3- Yasa'nın 6. Maddesinin Anayasa'ya Aykırılığı:

TRT Kurumu'nun yalnızca stüdyo görevi yapacağını yineleyip doğrulayan bu madde, daha önce genelde ileri sürülen ve özetle 133. maddeyle ilgili nedenlerle Anayasa'nın 133. maddesine aykırıdır.

4- Yasa'nın 7. Maddesinin Anayasa'ya Aykırılığı:

2954 sayılı Yasa'nın kimi madde ve bentlerindeki ibareleri, kimi bentlerini ve öbür yasaların bu yasaya aykırı hükümlerini kaldıran 7. madde, 63. maddenin (a) bendi ayrı tutulursa, radyo ve televizyon istasyonlarının TRT Yasası'yla bağım ortadan, kaldırdığından ve TRT Kurumunu yalnızca stüdyo görevi yapacak bir kuruluş biçimine dönüştürdüğünden, yukarda 1. madde için açıklanan nedenlerle birlikte Anayasa'nın 133. maddesine aykırıdır.

5- Yasa'nın Geçici 1. Maddesinin Anayasa'ya Aykırılığı:

TRT Kurumu'nun uydu ve istasyonlarıyla birçok taşınmazının PTT'ye devrini öngören bu maddeyle TRT tüm varlıklarının sahibi ve yöneticisi olmaktan çıkarılmaktadır. Bu yüzden ve 1. madde için önce açıklanan nedenlerle birlikte Yasa'nın 5. maddeleri, Anayasa'nın 133. maddesine aykırıdır.

6- Yasa'nın Geçici 2. Maddesinin Anayasa'ya Aykırılığı:

Esas Sayısı: 1989/9
Karar Sayısı: 1990/8

PTT'ye devredilen tesislerde görevli ya da buralardaki hizmetlerle ilgili personelin de PTT'ye devrini öngören bu maddeyle personel kurum değiştirmekte ve yeni bir kurumda görev almakta, ayrıca durumlarına uygun görev unvanlarına intibak ettirileceklerinden kadro unvanlarında değişiklik yapılacağı sonucuna varılmaktadır.

PTT ile TRT'de ödenen, fazla çalışma, yıllık ikramiye ve yan ödemelerde oldukça önemli farklar vardır. TRT personeli, özlük hakları ve sağlanan olanaklar yönünden PTT personeline daha avantajlı durumdadır. Personelin yeni kuruma yeni koşullarla geçirilmesi ve unvanlarında değişiklik yapılması bir atama işlemi niteliğindedir. Personele bu konularda bir seçenek tanımayan, bu olanağı yalnız kurumlara bırakarak personelin iradesini dışlayan düzenlemenin uygulamasına başlanmıştır.

a) Anayasa'nın 128. Maddesine Aykırılık:

Atama, personelin atanma isteminin kamu kuruluşunca kabul edilmesini ve bu yolla idare hukukunun gerekli kıldığı öbür koşulların taraflarca yerine getirilmesiyle gerçekleşen bir işlem olup yasayla yapılacak bir işlem değildir. Bu nedenle dava konusu Yasa maddesi, atamanın değil yönteminin yasayla düzenleneceğini öngören Anayasa'nın 128. maddesine aykırıdır.

b) Anayasa'nın 129. Maddesine Aykırılık:

İdare hukukunda, kamu personeli "ve memur hukukunda, istek dışı atamalar ve yer değiştirmeler genelde, bir disiplin suçu nedeniyle verilen bir disiplin cezası anlamındadır. Yer değiştirmeyi gerektirecek bir disiplin suçu işlemeyen bir personel farklı bir kadroya kendi isteği dışında atanamaz ve disiplin cezasını da ancak disiplin kurulları verirler. Disiplin cezasına koşut bir sonuç doğuran Yasa maddesi, kamu personeline bu güvenceleri tanıyan Anayasa'nın 129. maddesine aykırıdır.

c) Anayasa'nın 7., 8. ve 87. Maddelerine Aykırılık:

Yürütme organının görev ve yetkileri içinde bir işlem olan, memur atanması ve naklini doğrudan yasa ile yapılmasına olanak veren Yasa maddeleri, Anayasa'da, Yasama Organının yetkilerini belirleyen 7. ve 87. ile yürütme organının yetkilerini belirleyen 8. maddelerine aykırıdır.

d) Anayasa'nın 2. Maddesine Aykırılık:

TRT Kurumu'nda görevli olmakla bu Kurum'da çalışma konusunda bir hak kazanmış olan personelin buradan alınması hukukun temel İlkelerinden biri olan kazanılmış hak ilkesiyle bağdaşmaz. İstek dışı nakil ve idare hukuku gereklerinden uzakta atama işlemi kamu hukukunun öngördüğü birçok noktada hukukun temel ilkelerine uymadığından Yasa maddesi, Anayasa'nın hukuk devletinde herşeyin hukuka uygun yürümesini öngören 2. maddesine aykırıdır.

e) Geçici 2. Maddeyle, PTT'ye nakledilen personelin ücretleri bir süre dondurulmuştur.

aa) Anayasa'nın 38. ve 129. Maddelerine Aykırılık:

Esas Sayısı: 1989/9
Karar Sayısı: 1990/8

Ücret dondurulması, kıdem tenzili anlamında bir işlemdir. Bu ise, bir disiplin suçu nedeniyle verilebilecek ceza niteliğindedir. Ücretin dondurulmasını gerektiren bir husus bulunmadan yapılan uygulama, Anayasa'nın suç işlemekten ceza verilemeyeceğine ilişkin 38. ve disiplin cezasını disiplin suçu işlemeye bağlı tutan 129. maddesine aykırıdır.

bb) Anayasa'nın 2. Maddesine Aykırılık:

Kamu personeli statüsünü kazananların hukukun o statüye tanıdığı haklardan yararlanmaları doğaldır. Suç işleme nedeniyle bu hakkını yitirmeyenin terfi hakkının elinden alınması hukuka uygun düşmez. Hukuk devletinde her tür işlemin hukuka uygun yürümesi gereği konusunda, Yasa'nın iptali istenen geçici 2. maddesi, bu nedenle de Anayasa'nın 2. maddesine aykırıdır.

cc) Anayasa'nın 13. Maddesine Aykırılık:

Kamu personeli statüsüne geçmiş, bu statüyü kazanmış bir kamu personeli için hukukun tanıdığı unvan ile ücret yükselmesi onun temel hakkı niteliğindedir. Bu hakkı demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı biçimde ve öngörülmediği amaç dışında sınırlayan Yasa maddesi, Anayasa'nın 13. maddesine aykırıdır.

dd) Anayasa'nın 55. Maddesine Aykırılık:

Anayasa'nın ücrette adalet ilkelerine aykırı olan dava konusu ikinci fıkra, nesnel bir düzenleme gibi görünmekteyse de aslında TRT'den PTT'ye geçecek personelin ücretlerini dondurma amacını gütmektedir. Hizmet farklılığından kaynaklanan ücret farkı, TRT'de kimi kurumlardan ileri düzeydedir. Hizmetin özelliği nedeniyle sağlanan avantaj, yasaya bir süre için dondurulmak istenerek PTT'de çalışanların ücretleri kendininkilere yetişinceye kadar TRT'den geçenlerin beklemesini zorunlu kılmaktadır. Hizmet ve emeğin karşılığı olan ücret, yerine getirilen hizmetin özelliğinden doğduğuna ve bu hizmeti aynen yeni kurumda da yerine getireceklerine göre ücretlerinin dondurulmayıp o hizmete bağlı olarak ilerlemesini, PTT yönteminde takdir etmek hakkını kullanabilecekken eşdeğer hizmetlerle çalışandan ücretlerini yükseltme yerine dondurma uygulaması, Anayasa Mahkemesi'nin 11.12.1988 günlü Resmî Gazete'de yayımlanan 1988 / 12-32 sayılı kararında belirtilen eşitlik ilkesi gerekleriyle çelişmektedir.

TRT'den PTT'ye geçirilmekle bu personelin "özellik" ve "ayrılık" gösteren durumlarına, yerine getirdikleri hizmet aynı olduğundan, son verilmiş olmaktadır. Hizmetten doğan ayrılığı yok sayarak ücretleri donduran Yasa hükmü, Anayasa'nın çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli ücret edinme haklarını öngören 55. maddesine aykırıdır.

ff) Anayasa'nın 10. Maddesine Aykırılık:

Yasa'nın yukarıda irdelenen hükmü, belirtilen nedenlerle Anayasa'nın yasa önünde eşitliği öngören 10. maddesine aykırıdır.

Açıklanan nedenlerle 3517 sayılı Yasa'nın 1., 2., 6., 7., geçici 1. ve geçici 2. maddeleri iptal edilmelidir."